

1

गअथसमश्चोकीभगवतगीता वामनीटीकाप्रारंभः

१

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्ये नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो
 नमः ॥ श्रीमातापितृभ्यो नमः ॥ आथ सप्तमो कीर्त्ती
 तावामनकृत ठिकाधारंभः ॥ धर्मक्षेत्री कुरुक्षेत्री मित्रा
 ले युद्धकामुक मासे आणिक पंडुचे संजयावर्तले कसे १
 रचले पांडव द्रुपद ते दुर्योधन देखोनी राजा वचन बोले
 द्रोणाजवळ येउनी २ काहे हे पांडव की सेना आचार्याथो
 रजे बहु तुझ्या यशिष्य रचिले शाहाण्यादृष्टात्मजे ३
 यथेभिमाजुना तुल्य शूर थोर धनुर्धर युयुधान विरा
 टाख्य दृष्टाख्य महारथ ४ दृष्टकेतुश्चेकीतान काशिरा
 ज पराक्रमी पुरुजिकुंतिभोजाख्य शौआख्य पुरुषर्षभ ५
 माहावीर विधान युवन्त मोजी पत्तकवी अभिमन्युस

2

न्युहोपदीचेपुनः सर्वमाहारथी ६ आपनेधोरजेत्याते
 हैकब्राह्मणोत्तमा सैन्याचेजेधनीमास्या त्यातेसंज्ञा
 र्थसंगतो ७ तुभीष्मआणिस्वीकर्णकूपजोविजईरणी
 अश्वत्थामाविकर्णस्थितोहिभूरीश्रवातसा ८ आदि
 स्वहीबहुभूरमदर्थमरुणारजे नानाशस्त्रेहाणनार
 युद्धीकुशलसर्वही ९ आसमर्थतयाचेतेसमर्थबल
 आयुचे जेसैन्यरक्षितेभीष्मत्याचेतोभीमरक्षीता १०
 तथापिसैन्यरक्षेत्रेचिस्थानेजेमासिदीधली भीष्मातेयि
 तुस्मीरक्षतेतेस्थळीहुने ११ तोदुर्योधनसंतोषेहसे
 भीष्मपितामह गर्जोनसिंहनादातेप्रतापिशेखवाज
 नी १२ तोवाधरंखभेर्यादिपणवानकगोमुखे वा

२

जीलायेकेचिसरेजाताध्वनितुंबलु १३ तोथोर
 थभुभांसीयुक्तयेकेरथितया। दिव्यवाजवितेजा
 लेशंखमाधवपांडव १४ हवीकेशेपांयजन्यदेवद
 न्धनंजये पौडनामाप्रहाशंखभीमेवाजविलाब
 ले १५ राजाआनंतविजयशंखातेभीयुधिष्ठिरमा
 द्विपुर्निवाजवीलेसुखेवमणिपुष्पक १६ धनुर्ध
 रमाहाकाश्यशिखंडीहीमाहारथ आजिंयसा
 ल्यकीवीरधृष्टद्युम्नविराटही १७ द्रुपदद्रोपदीपु
 नःअभिषम्युमहाभुज शंखवाजवितेजातेआ
 पुलातेपृथक्पृथक् १८ लोघोषधार्तराष्ट्रांया
 हृदयातेव्यदारित आकाशजाभिभरतितेमहा

२

तं बल गजर्जवी १९ तो धावू रोर चले हे देखो नि कपि
 ध्वजे आरंभ ता शस्त्र पात घेवो नि धनु पांउ व २० ते
 हा पार्थ हृकी केशा बो लि ला हे मही पति करी आस्रार
 थउ भया दो शे म्यांत अन्युता २१ तो की जो या सिमी पा
 हे जे युद्धा कारणे उभे को म्या या को ण को णा सी सग
 जवे रणा तथा २२ पाहे न युद्ध कर्त्ता ते जे मि आले रणा
 तथा दुर्बुद्धि दुर्बोध ना ये इच्छिती प्रिय जे रणी २३
 हृकी केश गुडा केशे प्रार्थि ला जो आसान पा तो दो
 शे न्य मध्य भागी सो स्था पु नि रथोत्तम २४ समोर
 भीष्म द्रोणा आसर्व भू पात से न्य क पार्था पाहे हल
 णे या ते मि आले जे क ह प्रति २५ तो पार्थ पाहे चुल ते

२ आजै जे त्यांत त्या प्रति गुरुमाझे आशि आनु पुत्र
 पौत्र तया सहि २६ सासें त्यं सोई त्यां ते ही त्या दोही से
 न्य सागरी देखोनि पुत्र कौंती या बधू ते त्या रणां गणी २७
 रूपे करू आविष्ट विषादे बोलिला जसे देखोनि क
 त्या स्वजन युद्धाधि सिद्ध जे भले २८ पीळती सर्व
 ही गात्रे दुख सुख हि वाळते शरीरी काप सुठ तो जा
 गिरो मांच उठती २९ हाता पासुन गांठी बग जोते
 जळते त्याचा उभारा दुःखिन शकें वाढे भोवत से घन ३०
 देखतो मिनि मिने हि विपरीते नीकेशावा न कलाण
 हि मि देखे युद्धि स्वजन मारूनि ३१ नईछी जय ही क
 त्या न राखी अथ वा सुख सज्ज भोजे जीविते ही गोवि

दा काय आमुते ३२ राज्य भोग सुखे आसी। ज्यानि
 मित्त आपे क्षीति। प्राण धना ते वा कुनि उभे युद्धात
 त राहिले ३३ गुरु द्रोणादि भीष्मादि हे आज्ञे युद्ध
 ते सुत माझे श्वशुर ना तुहि मेहुने सो परत से ३४
 मीयास मास रूचि ना हे जही मज माहिती। मै लोक्य
 राज्याही लागी तेथे हे भूमि ते किती ३५ मास निधा
 र्त राखी सिद्धि काय जनार्दना आसा पापे निते
 लागे लागता राख्य हस्त ही ३६ या लागी यास मा
 राया आसी योग्य न हो कधी होतु स्वजन हत्ये ने सु
 बीखी ही केची माधवा ३७ ते हे न पाहाती जही लो
 भ करुनि भट्ट धी कुल हत्ये न जो दोष मि भट्टो होत

४

त्वापजे ३८ पापापासुनिया आसी। कसेन परतो हरी
 कुलहल्येत जो दोष देखता हो जनार्दन ३९ कुलहल्ये
 विबुद्धी कुलपरंपरा धर्मनासे सर्व कुल अधर्म व
 श होतसे ४० आधर्मा व्यावले कृष्णादुष्ट होती कु
 स्त्रिया त्या व्यादोषे वृद्धि नाथा होतसे वर्ण संकर ४१
 संकरे होती नरक कुल द्वाया कुला सही की जो द
 क क्रिया लोपे व्यवृत्ति सर्व पूर्वज ४२ या दोषी व्या
 कुल द्वाया वर्ण संकर होत जो बुद्धी जाति येथ
 म कुल धर्म हि शाश्वत ४३ जेले माये वंश धर्म
 मनुष्यत्वे जनार्दन नरकी मिश्रय वासत या आ
 इक तो आसे ४४ माहापापी कठ कठ आसी नि

श्रय मांति त्वा॥ किं रा ज्य लो भे स्व ज नाम रा या ला
 प्रवर्त लो॥ ४५॥ ज ह्रीं नि रा स्त्र उ ग ला त्या मा ते श स्त्र
 ह स्त्र लो॥ मा रि ती। या र जी। सर्व मा स्त्रे क स्मान त्या म
 धे॥ ४६॥ बो लो। नि अ र्जु न आ सा वा णे सि ध नु व्य ठा
 कु नि॥ र धी उ भा ते व स ला शो के वि कृ त मा न स
 ॥ ४७॥ इ ती ति का स म श्लो की आ ध्या या प्र थ मा य
 री॥ श्री वा र्थ सा र थि क र्ता जो जो वा म न म नो र
 थि ॥ ११॥ ६५॥ ६५॥ ६५॥ ६५॥ ६५॥ ६५॥ ६५॥

पं० भ० श्री०

श्री कथा०
आ० ९

५
6